

hvervsskatteudvalgene, og det kan kun hilses med Glæde, da Skatteudvalgenes Afgørelser har været ikke saa lidt divergerende i ganske analoge Sager. Men om denne Erhvervsskatteinstans bør være i Ministeriet, eller om man muligvis skulde træffe en anden Ordning, vil jeg henstille til Overvejelse.

§ 16 omhandler Skat af Aktieselskaber. Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) var inde paa, at Aktieselskaber burde give højere Skat end de 3 pCt. Dette tror jeg ikke vilde være nogen god og fremkommelig Vej. En Mængde Aktieselskaber giver ikke saa store Udbytter, at de kan taale en stærk Beskatning, og Aktieselskaber er jo allerede beskattet til Staten efter Indkomst- og Formueskatte-loven, saa jeg mener, der maa en Beskyttelse til mod fuldstændig Udplyndring af Aktieselskaberne. I Almindelighed er Folk tilbøjelige til at se paa de faa store og vel-situerede Aktieselskaber, men disse udgør jo kun en ganske forsvindende Del af samtlige eksisterende Aktieselskaber. Jeg tror, at Bestemmelsen om, at Kommunerne ikke kan tage mere end 3 pCt. af Aktieselskaberne, er en højst nødvendig Beskyttelse for disse.

§ 16 omhandler endvidere Beskatning af Forbrugsforeninger, dog kun dem, der fordeler Varer til andre end Medlemmerne. Det er jo et gammelt Krav fra mit Partis Side, at Brugsforeninger, der driver Handel, i det hele taget bør beskattes i Lighed med de Købmandsforretninger, med hvilke de konkurrerer.

I § 26 indeholdes Bestemmelser, som vi ogsaa hidtil har haft, om Arbejdsgivernes Pligt til at tilbageholde Skattebeløbet for de ugifte Skatteydere, naar der forgæves har været forsøgt Udpantning hos disse. Det er en meget utiltalende Ting, at Arbejdsgiverne saaledes skal blandes ind i Skatteopkrævningen, men det er jo ganske analogt med hele den Stilling, der indtages fra adskillige Kommunalbestyrelses Side, hvor man gerne vil vælte Administrationsbyrden over paa andre, saaledes at det bliver disse, der faar Odiet af at opkræve Skatterne. Dette giver sig ogsaa til Kende i de høje Ejendomsskatter, som man gerne vilde paa-lægge Ejendomsbesidderne for at lade dem være Skatteopkrævere hos Lejernerne. I Folkettinget har man heldigvis strøget den Bestemmelse, hvorefter Arbejdsgivernes Indkassering af Skat ogsaa skulde udstrækkes til at omfatte de gifte Skatteydere. Jeg synes, det vilde være ganske uværdigt overfor disse at træffe en saadan Bestemmelse, og det vilde i endnu langt højere

Grad betyde en Byrde for Arbejdsgiverne. Jeg kan derfor efter Omstændighederne slutte mig til Bestemmelsen, saaledes som den findes her.

Det glæder mig, at man i § 27 har vist en Retfærdighed overfor Skatteyderne. Man er saa vant til, at der i Lovene træffes Bestemmelser om, at Skatteyderne skal betale Renter og bøde det og det, hvis det eller det ikke sker. Her har vi dog endelig en Bestemmelse, der giver Skatteyderne Ret til, hvis de har betalt for meget, ikke alene at faa den for meget erlagte Kommuneskat tilbage, men ogsaa 5 pCt. Renter fra Indbetalingsdagen af.

Jeg vil udtale nogen Tvivl om, hvorvidt Loven kan træde i Kraft for Skatte-aaret 1924—25. Vi er jo allerede langt fremme med den kommunale Skatteligning, og Landstinget skulde dog vel ogsaa have, om ikke lang Tid, saa dog nogen Tid til at gennemgaa Enkeltighederne i dette Lovforslag. Men en Rettelse paa dette Punkt kan jo nemt foretages.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til videre og hurtig Fremme.

Veistrup: Jeg vil begynde med at udtale min Tilfredshed med, at de hidtil gældende Bestemmelser angaaende personlig Skat til Kommunen med de Ændringer, som her foreslaas, er blevet samlet i et enkelt Lovforslag. Det har ganske vist, om jeg saa maa sige, besværliggjort Arbejdet for os, der har beskæftiget os med Lovforslaget, men det vil ganske sikkert lette Arbejdet for Ligningsmyndighederne, som skal anvende Bestemmelserne i Praksis. Lovforslaget har været underkastet en ret indgaaende Drøftelse og Udvalgsbehandling i det andet høje Ting, saaledes at den Realitetsbehandling, som selvfølgelig ethvert Lovforslag, der angaar den kommunale Beskatning, bør underkastes, i Virkeligheden er foregaaet i det høje Folketing. Derfor skal jeg i hvert Fald for mit Vedkommende ikke gaa ind paa en detailleret Drøftelse, hverken med Hensyn til det historiske Grundlag for den kommunale Beskatning eller med Hensyn til den Divergens, der findes mellem Fler-tallet og Regeringen paa den ene Side og Oppositionen paa den anden Side.

Som Lovforslaget nu foreligger, er det jo indskrænket til at omfatte de personlige Skatter. Medens det oprindelig var saaledes, at man ogsaa havde Ejendomsskatterne med, ligger Forholdet i Øjeblikket saaledes, at Lovforslaget er begrænset til at omfatte